

det, jeg særlig har gjort gældende imod det foreliggende Forslag, er dette, at det over for Kommunerne hviler paa Frivillighedens Princip, og jeg skal i saa Henseende henvise til, hvad jeg har erfaret i den Retning. Oppe i det nordlige Jylland er der et Sogneraad, som gentagne Gange blev anmodet om at rejse en Gymnastikgalge, men det vilde Sogneraadet ikke. Amsraadet paalagde da Sogneraadet at gøre det, men det rejste endda ingen Gymnastikgalge. Tilsidst maatte Sogneraadet da ud med Grunden, hvorfor dette Gymnastikapparat ikke blev rejst. Sogneraadet svarede da, at det var, fordi det ansaa Gymnastik for at være sundhedsfarlig, og paa et senere Spørgsmaal fra Amsraadet forklarede Sogneraadet videre, at det under Gymnastikøvelserne godt kunde ske, at en eller anden kunde falde ned og brække en Arm eller et Ben. Der var altsaa Modvillighed til Stede hos Sogneraadet til at gøre det, som var dets simple Pligt, og derfor mener jeg, at der i mange Tilfælde kan vise sig Modvillighed til at efterkomme, hvad der ikke just staar skrevet, men som dog alligevel kan være et Sogneraads moralske Pligt.

Den højtærede Indenrigsminister var bange for, at det foreliggende Lovforslag muligvis kunde forstaaes saaledes, at alle Børn kunde komme ind under det, at alle Børn skulde kunne gøre Fordring paa at faa gratis Bispisning. Maa jeg i saa Henseende sige, at det Forslag, som blev indbragt i Fjor her i Tinget, var betydelig klarere, idet der netop deri var angivet, under hvilke Forhold et Barn kunde komme til at nyde gratis Bispisning. Forældrene skulde nemlig henvende sig til Skolekommissionen, og det var da selvfølgelig Meningen, at denne skulde kunne afgøre, om Forældrene skulde anses for ubemidlede eller ikke. Desuden skulde ogsaa de Børn nyde gratis Bispisning, om hvem Lærerne henvendte sig til Skolekommissionen — i Kjøbenhavn til Skoledirektionen — med Anmodning om at give Børnene Mad paa Skolen, fordi man fra Lærernes eller Lærnerindernes Side ansaa det for fuldstændig nødvendigt. Det Regnestykke, som den højtærede Minister kom til, for saa vidt Bispisningen skulde omfatte alle Børn, forekom mig at føre til vel høje Tal. Jeg er enig med den højtærede Minister i og kan godt tiltræde, at man en Gang skal naa til at bispise alle Børn, der gaa i Skole; men dette foreligger ikke en Gang efter Socialdemokratiets Forslag, og vel sagtens er det endnu langt mindre Menin-

gen efter det foreliggende Forslag. Altsaa alene af den Grund bliver den Sum, som den højtærede Minister kom til, alt for høj. Men at sætte Prisen pr. Portion til 25 Øre, forekommer mig ogsaa at være alt for flot i Øjeblikket. Man kunde, synes jeg, med lige saa megen Grund sætte en Diner til 1 Kr.; man vilde blot derved naa at komme langt højere, fire Gange saa højt op. Det har imidlertid vist sig, at her i Kjøbenhavn kunne Børnene bispises for 12 Øre pr. Barn, og man har vel ikke Grund til at tro, at tarvelig varm Mad vil komme til at koste mere ude paa Landet end her i Byen; thi vel er det jo Meningen, at den Mad, Børnene skulde have, skal være god, men der maa dog ogsaa tages pekuniære Hensyn, og derfor maa den blive tarvelig. Jeg tror derfor, at Regnestykket er sat alt for højt, og at det kan, selv om det ikke er Meningen dermed, virke skræmmende med Hensyn til Forslagets Vedtagelse. Jeg skal gentage, at jeg ikke anser det foreliggende Forslag for noget fuldgyldigt og fuldstændigt, men jeg anser det for et Skridt paa Humanitetens Bane, og for at naa dette Skridt vil jeg være med til at stemme derfor.

Indenrigsministeren (Bramsen): Jeg har udtrykkelig fremhævet, at de Tal, jeg har nævnt, ikke skulde virke skræmmende. Det ligger for øvrigt allerede deri, at det jo er givet, at kun et Mindretal af de skole-søgende Børn vil komme til at deltage i den paatænkte Skolebispisning. Jeg har kun sagt: Dette er Summen, det vil koste, hvis alle Børn skulde bispises i Skolen. Nu kunne d'Hrr. reducere saa meget, de ville. I Fjor tror jeg, man nævnedes $\frac{1}{3}$ som det Antal, man gjorde Regning paa skulde deltage i den gratis Bispisning. Man kan regne, ganske som man selv synes, bestemt vide vi ikke, hvor mange der kan komme med. Man har da dette Maksimumstal som Udgangspunkt og som et efter min Mening interessant Tal for, hvad det vil koste at bispise Kommunernes Børn i de 4 Maanedere, som Lovforslaget omhandler. Jeg tror ganske sikkert, at det skal vise sig, at jeg ikke har regnet dobbelt, som det ærede Medlem for Aalborg Amts 1ste Valgkreds (J. Jensen) mente. Naar Lovforslaget gaar ud paa 4 Maaneders Bispisning, og jeg regner 45 Dage for hvert Barn ved hver anden Dags Skolegang, har jeg ganske sikkert ikke regnet med for mange Dage, snarere med nogle Dage færre end det virkelige Antal. Min Bemærkning om